

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Meditationum evangelicarum volumen tripartitum

Creidius, Hartmann

Francofurti ad Moenum, 1682

De tertio

[urn:nbn:de:bsz:31-122776](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-122776)

rentur omnes, hinc heroum filia noxæ, pauperes verò gubernant mundum tam in choro, quam in foro, 1. Cor. 1. v. 26. 27.

II. *Operatio*, quæ duplex, Erit enim

1. *Præcursor*, qui viam Domino parare debet. Hoc ipsum præstitit Iohannes, juxta vaticinia, Mal. 3. v. 1. Esa. 40. v. 3. Primò pœnitentiæ prædicatione. Secundò, baptisimi inchoatione. Tertiò, Christi demonstratione.

Si Christus adhuc hodie in corda nostra ingredi debet, oportet ei viam parari per concionem pœnitentiæ. Non ingreditur Christus per gratiam, nisi Iohannes viam ipsi parat per pœnitentiã. Proinde si fideles Iohannis Baptista successores conciones pœnitentiæ acuunt, statuamus per illas viam Christo parari, qui libenter in corde humiliato & contrito habitare solet, Esa. 66. v. 2. & corpus peccatis subditum non introibit Sap. 1. v. 4.

2. *Præceptor*, qui scientiam salutis dabit plebi ejus, ut porrò inquit Zacharias. Hoc effectum dedit Iohannes, quando per verbum Evangelii homines ad verum Dei salutem h. e. ad Christum deduxit, & veram salutis viam ipsis commonstravit. Illa scientia salutis consistit

1. *In peccatorum remissione*. Consentit Paulus Rom. 4. vers. 6. 7. 8. Hoc contra Pontificios probè notandum est, qui salutem nostram consistere docent in iustitia propria inhaerente, vel actuali. Sed illa profectò imperfecta est, & contaminata, tanquam pannus menstruata, Esa. 64. vers. 6. adeoque coram Dei iudicio consistere non potest, Psalm. 143. vers. 3. Manet ergò conclusum Pauli Ephel. 2. vers. 8. gratiã salvati estis per fidem, & hoc non ex vobis, Dei donum est, non ex operibus, ne quis

glorietur. Si autem ex gratia, jam nõ ex operibus, aliàs gratia nõ esset gratia, Rom. 11. v. 6.

2. *In meriti Christi applicatione*. Id quod Zacharias innuit, quando viscera misericordiæ divinæ deprædicat, in quibus visitavit nos oriens ex alto. Hic oriens ex alto Christus est, sol iustitiæ, Malach. 4. v. 2. nos sedebamus in tenebris & regione mortis, Esa. 9. vers. 1. amiseramus lucem divinæ cognitionis & iustitiæ, conclusi in carcere peccati, & mortis tenebris adjudicati: Sed viscera misericordiæ divinæ super nos commota sunt, noluit nos Deus æterno exitio relinqui, sed misit filium, qui tanquam oriens ex alto nos visitavit, & spiritualem non minus quàm æternam lucem nobis attulit, Johan. 1. vers. 9. 8. vers. 12. quisquis igitur credit in filium non peribit, sed vitam æternam habebit, Joh. 3. v. 16.

3. *In via pacis ambulatione*. Via iustitiæ est via pacis. Nulla enim major pax conscientiæ, quàm cum per fidem in Christum Deo reconciliati sumus, & conscientiam habemus pacatam, quæ non reprehendit nos, 1. Iohan. 3. vers. 21. hoc iuge convivium est, Proverb. 15. vers. 15. In hac via pacis non curremus absque offensa, pedes sæpe labascunt, & titubant, requiritur ergò ut Deus nos ditigat, ne lapsu aliquo præoccupemur, Galath. 6. vers. 1. & si fortè cadimus, quod iustis etiam contingit, Prov. 24. vers. 16. protinus tamen resurgemus, juxta promissionem, Psalm. 37. vers. 24. tunc aliquando sedebimus in pulchritudine pacis & in tabernaculis fiducia, & in requie securitatis, Esa. 32. v. 18.

De Tertio.

R Estat pars III. nimirum *consequens e-*
ventus, ubi describitur

1. *Modus*

I. *Modus educationis.* Ponitur enim hęc
 1. *Ætatis augmentum*, quod creverit
 indies, & staturam tandem virilem assecutus
 sit. Hoc Dei opus est. Primus homo in
 statura perfecta conditus est, sed hodie na-
 scimur infantes, & cum tempore crescimus,
 donec robur & staturam attingimus, quę
 viros decet.

Agnoscite Vos mei, hoc ætatis nostrę
 augmentum, & pro eo Deo grates agite, ut
 Hiob cap. 10. vers. 9. seqq. & David Ps. 139.
 vers. 14.

2. *Spiritus incrementum.* Non solum
 crevit corpore, sed etiam spiritu, cuius do-
 na habuit eximia, quę cum annis discretio-
 nis se magis & magis exercuerunt. Hoc
 hodie promovetur per disciplinam schola-
 sticam & æconomicam, ad exemplum Sa-
 lomonis, quem misit Pater ejus David in
 manu Nathanis, 2. Sam. 12. v. 25. confer
 Prov. 22. v. 15.

II. *Locus commorationis.* Nam in de-
 fertis fuit, ut inquit Evangelista. Hoc ar-
 ripiunt Pontificii, & Johannem primum A-
 nachoretam fuisse contendunt, ut vitam
 monasticam aliquo argumento fulciant,
 quę in tota Scriptura nullum aliàs funda-
 mentum habet. Sed perperum. Johan-
 nes habuit peculiarem eam ad rem vocatio-
 nem, Prophetarum oraculis præsertim, Esa.
 40. v. 3. & ipsius Dei mandato confirma-
 tam. Sed Monachi in Papatu omni Dei
 mandato, verbo & vocatione destituuntur.
 Siquidem nullibi eis præceptum est, ut ho-
 minum relicta conversatione in eremum se-
 cedant, eo cum primis animo, ut monasti-
 cę vitę suę Dei gratiam & delictorum ve-

niam consequantur. Ita alligatur Christi
 gratia, & remissio peccatorum ad loca de-
 ferta & penetrabilia, quod Christus de falsis
 Doctoribus prædixit, Matth. 24. vers.
 23. 26.

III. *Tempus emigrationis*, *hos viqueas*
avadelikos avos, donec veniret tempus, quo
 ostendendus erat apud Israel. Licet enim
 divinitus ad ministerium segregatus, & ante
 suam nativitatem voce Prophetarum & An-
 gelorum declaratus esset Doctor populi
 hebręi, tamen ad docendum prodire voluit,
 donec ipse Deus aliquo singulari indicio
 tempus designaret, quo faciendum esset
 prædicationis initium.

Discant igitur Ecclesiarum ministri, ne
 sine divina vocatione in tam arduum & am-
 plum munus sese ingerant, nemo quippe su-
 mere sibi debet hunc honorem, sed qui vo-
 catus est, ut & Aaron, Ebr. 5. v. 4.

Necessaria est hęc admonitio, ut certi
 sint ministri de vocatione suę, ac nōrint, se
 non aliunde irrupisse in ovile Dei, sed me-
 diante legitimā vocatione intrasse per ve-
 rum ostium, ut & auxilium Sp. S. eō certius
 sibi polliceri, & tentationum tempore fir-
 mius consistere possint, suā hęc ordinariā
 vocatione freti & fisci, quę etsi non est im-
 mediata ut Iohannis Baptistę fuit, divina
 tamen est, si fiat Ecclesię consensu, & au-
 thoritate Presbyteri. Tales etiam a Spiri-
 tu Sancto constituti dicuntur, Actor. 20.
 vers. 28. sufficiant hęc. Faxit Deus T. O.
 M. ut quod audivimus, bono corde con-
 servemus, & fructum afferamus in
 patientia per Jesum Christum,
 Amen.